

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové v právní věci

žalobce: Mgr. F. Š., nar. XXX
bytem XXX
t.č. Vazební věznice Praha – Pankrác, PO BOX 5, 140 00 Praha 4

proti žalovanému: Vězeňská služba České republiky, sídlem Soudní 1672/1a, 140 00 Praha 4

o žalobě o přiznání náhrady nemajetkové újmy ve výši 100.000,- Kč,

takto:

- I. Žaloba se o d m í t á.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 2. 8. 2018 podanou u Krajského soudu v Hradci Králové se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované, jímž žalovaná pro neuhrazení stanovených nákladů odložila žádost žalobce o informace týkající se činnosti žalované, podané podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. V téže žalobě se žalobce dále domáhal přiznání náhrady nemajetkové újmy ve výši 100.000,- Kč s poukazem na § 10 odst. 2 zákona č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „antidiskriminační zákon“).
2. Městský soud v Praze vydal dne 4. 2. 2019 usnesení č.j. 3 A 245/2018-55, kterým vyloučil žalobu o přiznání náhrady nemajetkové újmy ve výši 100.000,- Kč k samostatnému projednání; usnesení nabylo právní moci dne 13. 2. 2019.
3. Zdejší jako soud rozhodující ve správním soudnictví dospěl k závěru, že žalobu na přiznání náhrady nemajetkové újmy je nutno odmítnout a to z následujících důvodů:
4. Podle § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob *způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.*
5. Podle § 4 odst. 1 s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o

- a) žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen "správní orgán"),
 - b) ochraně proti nečinnosti správního orgánu,
 - c) ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu,
 - d) kompetenčních žalobách.
6. Podle § 4 odst. 2 s.ř.s. ve správním soudnictví dále soudy rozhodují
- a) ve věcech volebních a ve věcech místního a krajského referenda,
 - b) ve věcech politických stran a politických hnutí,
 - c) o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem.
7. Podle § 10 odst. 1 antidiskriminačního zákona dojde-li k porušení práv a povinností vyplývajících z práva na rovné zacházení nebo k diskriminaci, má ten, kdo byl tímto jednáním dotčen, právo se u soudu zejména domáhat, aby bylo upuštěno od diskriminace, aby byly odstraněny následky diskriminačního zásahu a aby mu bylo dáno přiměřené zadostiučinění.
8. Podle § 10 odst. 2 antidiskriminačního zákona pokud by se nejevilo postačujícím zjednání nápravy podle odstavce 1, zejména proto, že byla v důsledku diskriminace ve značné míře snížena dobrá pověst nebo důstojnost osoby nebo její vážnost ve společnosti, má též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích.
9. Podle § 46 odst. 2 s.ř.s. soud návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.
10. Protože žalobce se domáhá vůči žalované přiznání náhrady nemajetkové újmy podle antidiskriminačního zákona, jedná se o nárok, o kterém nepřísluší rozhodovat správnímu soudu. V daném případě se nejedná o ochranu veřejných subjektivních práv žalobce prostřednictvím žaloby, kterou podle shora citovaného § 4 odst. 1 a 2 s.ř.s. projednávají soudy ve správním soudnictví. Náhrady nemajetkové újmy v penězích, kterou dotčenému subjektu přiznává ustanovení § 10 odst. 2 antidiskriminačního zákona, se žalobce může domáhat výlučně v občanském soudním řízení u civilního soudu. Městský soud v Praze proto v souladu podle § 46 odst. 2 s.ř.s. žalobu v této části odmítl.
11. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 3 s.ř.s.

Poučení:

- I. Náhrady nemajetkové újmy podle § 10 odst. 2 antidiskriminačního zákona se žalobce může domáhat podáním žaloby ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení (§46 odst. 2 s.ř.s.) u toho okresního (obvodního) soudu, který je obecným soudem účastníka (žalovaného), a to tak, aby v této lhůtě žaloba došla soudu příslušnému k občanskému soudnímu řízení (§ 82 odst. 3 o.s.ř.)
- II. Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.
- III. Podání kasační stížnosti nemá vliv na běh lhůty k podání žaloby dle bodu I. tohoto poučení, kterou lze podat pouze ve lhůtě tam uvedené.

Praha 15. března 2019
Sandnerová v. r.

JUDr. Ludmila
předsedkyně senátu